

Lev Nikolajevič Tolstoj Kreutzerova sonáta

Osnova :

1. Informace o autorovi
2. Informace o díle
3. Ukázka z díla
4. Charakterizace stylu a jazyka
5. Použitá literatura a zdroje

L. N. Tolstoj byl ruský prozaik, dramatik, publicista, myslitel, filosof a pedagog. Zastával názor nepřetržitého mravního sebezdokonalování člověka. Byl předním představitel kritického realismu. Pocházel ze staré šlechtické rodiny. Neuznával vesnický patriarchalismus i měšťácké konvence 19. století. Zastával teorii svobodné výchovy. Jakožto pedagog napsal řadu dodnes cenných povídek pro děti. Žil v letech 1828 až 1910. Napsal například díla Anna Karenina, Vojna a mír, Vzkříšení, Kozáci, Živá mrtvola, Plody vzdělanosti nebo Nemohu mlčet! .

Hlavními postavami jsou Pozdnyšev a posluchač, kterého zřejmě představuje samotného autora Tolstého. Pozdnyšev ve vlaku díky rozhovoru lidí ve vagonu o lásce a manželství vypráví svůj příběh. Vypráví, jak našel svou ženu, která by ho byla hodna. Po svatbě se ale rostly hádky mezi ním a jeho ženou. Lezli si na nervy a dělali si naschváli. Až jednoho dne k nim přišel na návštěvu člověk – Truchačevskij, který jim manželství narušil. Pozdnyšev odjel na pracovní cestu, kde dostal od své manželky dopis o rodině, kde mimo jiných věcí se také zmiňovala o tom, jak dostala noty od Truchačevskijho. Pozdnyšev v zápalu žárlivosti se vrací zpět do Moskvy. Cestou ještě přemýšlí o své ženě, zdali ho opravdu podvádí. Po návratu uvidí v domě rozsvícený pokoj a ve zlosi vpadne do domu, kde v zuřivosti probodne svou ženu. Truchačevskij raději mezitím uteče. Žena druhý den dopoledne skoná. Pozdnyšev tohoto unáhleného rozhodnutí lituje.

Jedná se o silně psychologicky pojatý příběh, kde se snaží Tolstoj ukázat správnou mravní ukázněnost.

Ukázka z díla :

Nenávidím tě! O! Ach! vykřikla — zřejmě
blouznila a něčeho se velmi poděsila. Jen mě zabij,
zabij mě, já se nebojím... Ale pozabíjej všechny,
všechny, i jeho. Utekl ti, utekl!

Po celou dobu blouznila. Nikoho nepoznávala. Téhož dne k polednímu zemřela. Už předtím mne v osm hodin odvedli policisté na komisařství a odtud do vězení. Tam jsem jedenáct měsíců čekal na soud, promyslel jsem všechno o sobě a o své minulosti a pochopil jsem. Začal jsem chápat už třetího dne. Třetího dne mě odvedli tam..."

Chtěl něco říci, ale protože nebyl s to zadržet vzlyky, zarazil se. Když se vzchopil, pokračoval:

„Začal jsem tomu rozumět od té chvíle, kdy jsem ji uviděl v rakvi..." Zavzlykal, ale hned kvapně pokračoval:

„Teprve když jsem uviděl její mrtvý obličej, pochopil jsem všechno, co jsem spáchal. Pochopil jsem, že jsem ji zabil já, já, že já způsobil. že to živé, pohyblivé stvoření s teplou pokožkou se proměnilo v nehybnou, voskovou, ledovou ženu a že už nikdy, nikde a ničím to nelze napravit. Kdo tohle neprožil, ten to nikdy nepochopí... O! O! O!" zakvílel několikrát a ztichl.

Dlouho jsme seděli mlčky. Vzlykal a tiše se třásl.

„Tak mi odpusťte..."

Odvrátil se ode mne, ulehl na lavici a přikryl se plédem. Před stanicí, kde jsem vystupoval - bylo to v osm ráno — jsem k němu přistoupil, abych se s ním rozloučil. Snad spal. snad se jen tak tvářil, nevím, ale nepohnul se. Dotkl jsem se ho. Ihned odhrnul pokrývku, bylo vidět, že nespál.

„Sbohem," řekl jsem a podal mu ruku.

Kniha čítá 114 stran a je rozdělena do 28 kapitol. Převažuje přímá řeč.

Literatura a zdroje : kniha Kreutzerova sonáta

<http://literatura.kvalitne.cz/toll.htm>